

besparelser på landbrugets og fiskeriets område, når forslaget bliver vedtaget?

Hr. Thor Pedersen talte om valgkamp. Har befolkningen, altså landbruget og fiskeriet, ikke også krav på at vide, hvor de har Venstre, hvad signalet er her fra Venstre, eller skal de sidde tilbage som vi andre og ikke vide, hvad Venstre tager? Venstre ved vi, hvor vi har. Vi ved ikke, hvad de tager.

(Kort bemærkning).

Elsbeth Gerner Nielsen (RV):

Til hr. Thor Pedersen: Jeg mangler stadig væk en forklaring på 272 mio. kr. Lad mig spørge igen.

Hr. Peter Hansen-Nord har i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 105 foreslået, at den samlede besparelse på eltilskuddene skal være 28 mio. kr. i 1997, og nu foreslår man i forbindelse med finansloven en besparelse på 300 mio. kr. Hvad vil Venstre? Er det 28 mio. kr., der skal spares i eltilskuddene, eller er det 300 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu er det jo forståeligt, at hr. Thor Pedersen har svært ved at forklare alle de uafklarede spørgsmål omkring finansieringen af Venstres forslag, så derfor bærer jeg over med, at jeg endnu ikke har fået svar på det spørgsmål, jeg stillede, og jeg vil godt gentage det.

Ifølge alle statistikker omhandler Venstres aktiveringsforslag fra den første ledighedsdag 52.000 personer og ikke de 10.000, man regner med. Her har man en manko på 42.000 årspersoner, altså et beløb i størrelsesordenen 2 mia. kr. Derudover er det rart at vide, hvor man finder penge til de nye, der falder ud af arbejdsmarkedssystemet og kommer over i kontanthjælpssystemet.

Så undrer jeg mig stadig væk over, at hr. Thor Pedersen ikke har fortalt os, hvor mange ældreboliger der vil forsvinde med baggrund i de besparelsesforslag, Venstre og De Konservative har stillet på Boligministeriets område.

Jeg synes, det er relevante spørgsmål, når hr. Thor Pedersen herfra siger, at det er der jo penge til, og at det er en visionær, liberal tankegang. Er det en visionær, liberal tankegang, at forslagene er ufinansierede?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil sige til alle ordførerne, at jeg meget gerne vil diskutere alle spørgsmål, alle Venstres ændringsforslag, alle regeringens forslag fra nu af og lige til juleaften og også gerne efter juleaften og lige til nytår og også gerne efter den 1. januar. Det vil jeg sige med det samme. Så det er altså ikke mig, der ikke ønsker at debattere. Jeg gør det meget gerne i salen og uden for salen.

Det vil jeg også meget gerne med hr. Poul Erik Dyrhund, der spørger: Hvad med penge og hvad med lovændringerne? Det er klart, at dér ligger en opgave. Hvis der er et flertal i Folketinget til at udforme de love, der skal til, jamen det er klart: Man lovgiver her i salen. Jeg vil da gerne medgive, at det er svært at nå at få en lov vedtaget inden den 1. januar. Jeg er ikke sikker på, at det er klogt at ulejlige Folketinget herind mellem jul og nytår og dispensere fra Folketingets forretningsorden for at få det igennem. Derfor er det rigtigt, at der er et problem pr. 1. januar, når det gælder om, at det skal træde i kraft. Jeg anser det som et problem for politikerne at håndtere, hvornår det så er muligt, at virkningerne træder i kraft.

I det omfang hr. Poul Erik Dyrhund er villig til at stemme for ændringsforslaget, kan jeg her give det fulde tilsagn, at Venstre sammen med Socialdemokratiet meget gerne skal udmønte lovforslaget efter intentionerne i finanslovsforslaget.

Rettighederne er retten til arbejde, det er retten til aktivitet. Når vi taler om arbejdsmarkedet, så burde retten til arbejde være den fornemste. Det var derfor, der kun var 220.000 ledige i 1986. 220.000 uden fup og fiduser med orlovs personer, hvor der i dag er 300.000 ledige, når vi lægger orlovs personer til, på trods af at man er i en højkonjunktur, der er langt kraftigere, end den var i 1986. Dengang var der 220.000 ledige. 80.000 færre reelle ledige end i dag, og så er der her helt set bort fra antallet af personer i øvrigt på arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger og personer, der er gået på overgangsydelse eller på efterløn.

Vores problem var blot, at dengang var det fantastisk svært for en regering i mindretal at motivere Socialdemokratiet til at støtte den erhvervspolitik, der kunne sikre flere personer i privat beskæftigelse. Det er ikke et tilfælde, at Venstre i dag, når man læser meningsmålingerne, er landets største parti, men også landets største arbejderparti. Det er med god grund. De